

Sygn. akt II Ca 521/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janusz Roszewski
Sędziowie:	SSO Henryk Haak (spr.) SSO Marian Raszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w Kaliszu

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 7 czerwca 2013r. sygn. akt I C 597/11

I. oddala apelację,

II. nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 521/13

UZASADNIENIE

Powódka M. W. wniosła przeciwko pozwanemu Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 7.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę po stracie najbliższego członka rodziny wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił powództwo w całości oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy dokonał następujących ustaleń.

W dniu 15 grudnia 2009 r. około godz. 18.00 na odcinku drogi między G. a B., w miejscowości B., doszło do wypadku drogowego, na skutek którego śmierć poniósł ojciec powódki – J. J.. Zmarły w chwili zdarzenia szedł w kierunku B., w odległości około 0,5 m do 1 m od krawędzi jezdni, tyłem do nadjeżdżającego pojazdu ciężarowego. Miał we krwi 1,81 promila alkoholu. D. T., kierujący samochodem ciężarowym marki R. (...) z przyczepą, uderzył idącego poboczem J. J. lewą częścią pojazdu, tj. narożem i zewnętrznym lewym lusterkiem w prawą tylną część ciała, podczas manewru wyprzedzania. Wcześniej właściwie obserwował przedpole jezdni i nie widział pieszego. Przed i w trakcie manewru wyprzedzania samochodu marki F. (...) nie użył świateł drogowych.

D. T. został oskarżony o to, że w dniu 15 grudnia 2010 r. w miejscowości B., gm. B., kierując samochodem ciężarowym marki R. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc z włączonymi światłami mijania, przystępując do manewru wyprzedzania samochodu osobowego F. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i rozpoczął manewr bez właściwego rozpoznania przedpola jazdy, a zaniechając wykorzystania przy rozpoczęciu tego manewru świateł drogowych pozbawił się możliwości rozpoznania obecności pieszego idącego prawidłowo lewą stroną jezdni powodując potrącenie pieszego kierowanym przez siebie pojazdem, w następstwie czego pieszy – J. J. doznał złamania kości łonowej, rozerwania stawu krzyżowo – biodrowego lewego, złamania kości kulszowej, złamania żeber po stronie lewej, powierzchniowego rozerwania nerki prawej, rozerwania mięszu nerki lewej, co doprowadziło do zgonu pokrzywdzonego z powodu niewydolności nerek spowodowanego wstrząsem krwotocznym, tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. Prawomocnym wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt VII K 1511/11 Sąd Rejonowy w Kaliszu uniewinnił D. T. od zarzucanego mu czynu.

Wyrok z dnia 7 czerwca 2013 r. – apelacją z dnia 2 sierpnia 2013 r. – powódka zaskarżyła „w części oddalającej powództwo”. Wniosła ona w pierwszym rzędzie o zmianę zaskarżonego przez siebie wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 7.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę po stracie najbliższego członka rodziny wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty. Równocześnie powódka złożyła ewentualny wniosek o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia i wywody Sądu Rejonowego.

Skarżąca podnosi w swojej apelacji w pierwszym rzędzie zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 - 505¹⁴, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

Istotnie, według art. 11 zdanie pierwsze k.p.c., tylko ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Powyższe miał tu należycie na względzie Sąd Rejonowy zauważając, że wprawdzie ustalenia prawomocnego wyroku sądu karnego uniewinniającego D. T. od zarzucanego mu czynu nie wiążą sądu w postępowaniu cywilnym, to jednak sąd cywilny ma możliwość dokonania podobnej oceny prawnej poszczególnych elementów stanu faktycznego. Sąd Rejonowy prawidłowo stwierdził, iż D. T. – z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – nie naruszył zasad ruchu drogowego podczas manewru wyprzedzania, a tym samym nie ponosi winy za wypadek.

W tym miejscu trzeba podnieść, że przy postępowaniu zmierzającym do ustalenia faktów sprawy należy uwzględniać rozkład ciężaru dowodu. Zwrot ten jest używany w dwóch podstawowych znaczeniach: formalnym (procesowym) i materialnoprawnym. W znaczeniu formalnym (procesowym) wskazuje on podmioty, które powinny przejawiać inicjatywę w zbieraniu dowodów i wykazywaniu twierdzeń. W znaczeniu materialnoprawnym określa on, kto ponosi ujemne konsekwencje tego, że istnienie doniosłego dla rozstrzygnięcia sprawy faktu nie zostało w toku postępowania sądowego udowodnione. Kwestię tę rozstrzyga art. 6 k.c. stanowiąc, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jeżeli więc ktoś powołuje się przed sądem na pewien fakt, z którym prawo wiąże jakieś korzystne dla niego konsekwencje prawne, a fakt ten nie zostanie udowodniony, wówczas przegra sprawę, czyli jego roszczenie nie zostanie przez sąd uwzględnione (por. Z. Radwański, Prawo cywilne – część ogólna, Warszawa 2005, s. 64-65).

Za Sądem Rejonowym pozostaje tu podkreślić, iż w sprawie nie zostało wykazane, zgodnie z regułą dowodową z art. 6 k.c., iż D. T. – ubezpieczony jest odpowiedzialny za spowodowanie wypadku drogowego, na skutek którego śmierć poniósł ojciec powódki J. J..

Już wobec powyższego apelacja podlega oddaleniu (art. 385 k.p.c.). O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie m.in. art. 102 k.p.c.

K., dnia 2 stycznia 2014 r.